

Underbilag til Bilag 4.

Til Regering og Rigsdag.

Vi undertegnede tillader os herved for de danske Jurister med 1ste Karakter, der har faaet Eksamen før 1. Oktober 1919, men som paa denne Dato ikke havde Bestalling som Underretssagførere og derfor ikke som de øvrige Underretssagførere fik Møderet for Landsretterne i Henhold Retsplejelovens § 1031, paa ny at andrage om, at denne betydelige Indskrænkning i vor Adgang til at udøve Sagførervirksomhed maa blive fjernet, og at der sammen med de nu til Behandling værende Forslag til Ændring af Retsplejeloven optages en Bestemmelse, hvorefter vi ligestilles med de ovennævnte Underretssagførere.

Til Støtte for vort Andragende tillader vi at henvise til vore Andragender til den høje Regering og Rigsdag af Marts 1920 og 29. Februar 1924.

Forhold som de nuværende, hvorefter et lille Faaatal af Sagførere i Virkeligheden er udelukket fra den vigtigste Del af Næringsudøvelsen, kendes ikke i nogen anden Stand, og i de forløbne Aar, hvor Loven har virket, har vi udelukkede kunnet mærke, hvor haardt og ubilligt Bestemmelsen har ramt. Medens andre Sagførere haaber, at deres Forbindelser skal komme til dem med Retssager, maa vi nære Frygt for, at vore Klienter faar Sager, der skal føres for Landsret, idet vi da maa erkende vor Betydningsløshed som Sagførere og derved i mange Tilfælde mister vore bedste Klienter, der, hvad man ikke kan fortænke disse i, søger til Sagførere, der har Ret til at betjene dem i større Omfang. For os drejer Sagen sig ikke om den Formalitet, hvilken Betegnelse vi maa føre, men om den Realitet, at vi kan opnaa Ligestilling med andre Underretssagførere.

Yderligere tillader vi os at udtale:

At juridisk Eksamen for ustuderede efter vor Formening bør afskaffes, ikke alene fordi den nu kun benyttes af nogle ganske faa af de juridiske studerende, men ogsaa, fordi dens oprindelige Hensigt — at give en noget lettere Adgang til Sagførervejen — med den Procesform, som blev indført ved Retsplejeloven, hvorefter Underretterne kun i visse og mindre betydende Tilfælde er 1ste Instans — nu er ganske forfejlet,

at der herefter bør gives enhver Sagfører Ret til Udførelse af Retssager i 1ste Instans, og

at Lovgivningsmagten, saafremt den imødekommer det fremsatte Andragende fra de Underretssagførere, som har Møderet for Landsret, om Adgang til at faa Beskikkelse som Landsretssagførere, uden at give de øvrige Underretssagførere samme Ligeretsstilling, vil gøre Stillingen for de saaledes udelukkede Sagførere aldeles uholdbar.

København og Roskilde, den 3. Oktober 1928.

A. Laursen,
Sagfører.

Carl Skou,
Sagfører.